

[Askjær Jørgensen]

indebærer naturligvis, at vi kan få reallønsfremgange, hvis vi styrer vores samfund rigtigt.

For at det ikke skal misforstås, skal jeg understrege, at fremskridtspartiet naturligvis er helt enig i, at der ikke er basis for at forøge omkostningsniveauet. Der er ikke basis for at forøge bruttolønningerne, men det har ingen sammenhæng med, at man ikke kan forøge reallønningerne.

Fremskridtspartiet har i to år vidst, at der skulle være overenskomstfornyelse her i marts måned 1979. Derfor forberedte vi denne situation i god tid. I forbindelse med, at vi gennemarbejdede finanslovsforslagene, ajourførte vi Z-planen. Regeringen har tilsyneladende ikke vidst, at der skulle fornyes overenskomster. I hvert fald har den opført sig, som om den ikke anede, at der skulle ske fornyelser på dette område.

Det er sagt fra parterne på arbejdsmarkedet, at man forhandler med bind for øjnene. Heri er vi helt enige. Når vi har rejst denne forespørgselsdebat, så er det, fordi vi kan se, at regeringen står med skægget i postkassen og ikke aner sine levende råd. Derfor synes vi, det er rimeligt, at folketinget får lejlighed til at prøve ligesom at skubbe til, så noget kan ske.

Nu har vi fået at vide, at man ikke vil have regeringens politik patenteret. Det synes jeg var en klog konklusion af hr. Camre. Jeg synes ikke, regeringens politik er værd at søge patent på. Man vil givetvis ikke kunne få det. Når hr. Camre siger, at man ikke vil have patentløsninger, passer det altså nøje på regeringens politik.

Z-planen tager udgangspunkt i, at hvis man skal have reallønsfremgang, hvis vi alle sammen skal have noget mere, ja, så skal der naturligvis produceres noget mere, så skal der fyldes noget mere i den kasse, vi alle sammen skal have vores udkomme fra, derfra, hvor lønningerne skal hentes, hvor indkomsterne skal hentes. Det er ligesom det, regeringen ikke vil forstå. Vi har jo et nationalprodukt på 300 mia kr. eller derover. 10 pct. af det er 30 mia kr. eller måske mere. Hvis man forøger arbejdsstyrken, der producerer, med 10 pct., hvorfor skulle man så ikke kunne forøge produktionen med 30 mia kr.?

Vi er jo så heldige i den øjeblikkelige situation, at vi har disponibel arbejdskraft. I

fremskridtspartiet forudsætter vi, at mindst 150.000 af de arbejdsledige skal i arbejde omgående. Ja, for os gerne alle 200.000, hvis det virkelig er 200.000, der reelt er til rådighed for arbejdsmarkedet. Jeg tror ikke på, at der er mere end 150.000. Det er faktisk vel lidt, hvis man skal forøge produktionen så meget, som det er nødvendigt. Derfor forudsætter vi, at vi er nødt til også at hente mellem 100.000 og 200.000 medarbejdere til produktionen oven i de mindst nødvendige offentlige job. Med omkring 300.000 nye medborgere i produktionssektoren er det ikke urealistisk at forestille sig, at vi kan have en produktionsforøgelse af danske varer på 40 mia kr. på årsbasis. Om produktionsforøgelsen så udelukkende bliver en eksportforøgelse, om det udelukkende bliver importbegrænsende produktion eller både det ene og det andet, det kan være lige meget. Slutfacit er det samme. Ud af 40 mia kr. kan man først bruge den halve snes milliarder, man har brug for for ikke at have et betalingsbalancunderskud. Desforuden er der så 30 mia kr., hvoraf man kan tage en part til reallønsfremgang, og så kan man tage en snes milliarder kroner til afvikling af gælden i udlandet.

Hvis vi følger den plan, så kan vi i løbet af 2-3 år afvikle vor udlandsgæld, så kan vi få renten ned fra disse 19-20 pct., den effektive rente er, når det er boliger, der skal tages lån i, til omkring 7 pct.

Jeg har læst i Jyllands-Posten i dag, at det ikke er det første par år, hr. Ellemann-Jensen vil i gang med at afvikle gældsætningen. Vi er uenige med hr. Ellemann-Jensen i, at vi ikke skal gå i gang med det samme. Vi mener, det haster med at komme ud af gældsætningen, som nu i henhold til hr. Ellemann-Jensen svarer til to amter i Sønderjylland. For øvrigt må man sige, at hr. Ellemann-Jensen dog trods alt lærer noget af fremskridtspartiet. Det er længe siden, vi begyndte at bruge den illustration, den billedgørelse af vores gældsætning og dens størrelse, at det svarede til et par af de sønderjyske amter. Jeg skal rose hr. Ellemann-Jensen for, at han dog har hentet lidt inspiration i fremskridtspartiet. Jeg skal anbefale at fortsætte i den linje.

Når vi i fremskridtspartiet og i Z-planen taler om lavere pris på arbejdskraft i Danmark, så er det naturligvis, for at den nød-